

ŞİİRİMİZDE 2001 UFUK TURU

İhsan ÜREN

2001 yılına, *Akatalpa*'nın 13. sayısını çıkarma ve *Ufuk Turu* ekini yetiştirme koşturmacası içinde girdik. İyi ki böyle bir uğraşımız var. Zamanın nasıl geçtiğine şaşırdığımız günler oluyor. *Ufuk Turu* 13. sayımızı çıkarır çıkarmaz, zindandan kurtulmuş gibi kendimi İstanbul'a attım. Yanımda bilin bakalım kimler var? Yol arkadaşım iki kitap, Onur Caymaz'ın *Kâh ve Rengi*'si ile Gonca Özmen'in *Kuytunda*'sı. Genceldim! Bravo gençlere, insana güç, sağlık ve umut aşıyorlar!

Necati Cumalı ölmüş. Çok üzülüm, 1950-1960'larda sevdiğim şairlerin başında geliyordu, çok iyi bir oyun yazarı oldu, iyi öyküler, iyice romanlar yazdı, ama şiirini daha ileriye götürmedi. Toprağı güneşli olsun.

Ocak ayının son günleri, havalar çok iyi gidiyor. Hera Yayınları'ndan çıkan kitaplarla günlerim geçiyor. Osman Serhat Erkekli, *Yeni Şiirler*'i; Betül Tarıman, *Kardan Harfler*'i; Abdullah Eraslan, *İnsanın Uzağı İçinde Başlar*'ı imzalayıp gönderme yüceliğini göstermişler. Bu arada küçük İskender'in *Bahname*'sini okudum, beğenmedim. Ocak ayını dorukta duyularla noktalıyoruz. Şubat sayımız çıkmış, öylesine amatör çığlıkları atıyoruz ki, Çağdaş Gazeteciler Derneği'nde kutlama yapıyoruz, Adana'ya mesaj çekiyoruz, dergimiz çıktı diye. Hilmi Haşal'dan mesaj geliyor, aynı zamanda kalkıyor kadehler, *Akatalpa*'nın şerefine!

Şubat sayımızda Hilmi Haşal'ın "Bir Düş : Setbaşı Şiir Akşamları" yazısını çok sevdim, nasıl hayata geçirilir? Bilemiyorum. Hilmi coşkusunu çok güzel anlatmış; oradaki esnafa, belediyeceilere anlatmak gerekli bunu. 14 Şubat günü Bursalı şair Celâl Sılay'ın bütün şiirlerini kapsayan, YKY'dan çıkan *Hüsrân Filizleri* nihayet elimde! Celâl Sılay adının Bursa'da bir caddeye verilmesi için Büyük Şehir Belediyesi Kültür Sanat ve Turizm Vakfı'na öneri götürülmesini teklif ediyorum kurula. Metin Güven, Yön Yayınları'ndan çıkan son kitabı *Unutmak İyidir*'i ulaştırdı, sağlık ve iyilikler ona... Harlı harlı eski *Papirüs* dergilerini karıştırıyorum; Mehmet H. Doğan'ın şiirlerini arıyorum, sonunda eskiden yazıp yayımladığı 4-5 güzel şiirini buldum, basılacak kitap için!

Tanrım, iyi ve kötü günlerimiz yaklaşıyor! Medet diye kimleri yardıma çağırırsak? Korkuyorum, rezil olacağız diye. Edebiyat Günleri'nin çalışmaları iyi gitmiyor! Mehmet H. Doğan için özel kitap yapılacaktı, geç kalındı, ortalarda yazı yok. İlişkilerimiz kopuk. Bu arada Tahir Abacı gelmiş Bursa'ya. Ben neredeydim? Hiç anımsamıyorum. Tahir Abacı'yla, görüşmekten sevinç duyardım. Sevgili Abacı, iki şiir kitabını adıma imzalamış; *Sıcak Hayat* ve *Basit Şeyler*'i, mutlu etti, sağ olsun.

İşte, Bursa Edebiyat Günleri geldi. Bu yıl altıncısını kutluyoruz. 30 kadar şair ve yazar misafirimiz var. Büyük bir edebiyat şöleni veriyoruz. Bu yıl özel konumuz ve konumuz; denemeci / eleştirmen Mehmet H. Doğan. Şiir cumhuriyetinin çocuklarını; yaş sırasına göre mi saysam, anımsadığım sırayla mı? O zaman, unuttuklarını alırmazlar mı? Gerçi gönlü yücedir onların; Cevat Çapan, Mehmet Taner, Sina Akyol, Orhan Alkaya, Abdülkadir Budak, Haydar Ergülen... Üzgünüm, Mehmet H. Doğan için kitap çıkarma fırsatını iyi kullanamadık. 70. yaş gününe armağan olarak iyi gidecekti. İyi bir jest olacaktı. Yazık oldu!

Nisanda İstanbul'a gidince, ilk işim, YKY'ndan Mehmet H. Doğan'ın hazırladığı *Yüzyılın Türk Şiiri*'ni almak oldu. İlk izlenimlerim, İstanbul çevrelerine yakın bir görüşle hazırlandığı, onların beklentilerine denk düştüğü ve özette "malumu ilan" olduğuydu. Bu görüşümü koruyorum ve keşke Mehmet H. Doğan; yüzyılın şiirine katkı sağlayacak bir bakış açısı getirseydi diyip kesiyorum.

Doğrusu bu ya ben, antoloji yüzünden kavgaya çıkacağımı hiç beklemiyordum! Bunun için de bir neden göremiyordum. Yanılmışım, hem de çok! Nasıl adamlarız biz? Bütün bozguncuların, saldırganların, kavgacıların bizim çevremizde toplandığını, Nâzım'ın dediği gibi "Dünyanın en tuhaf mahluku" olduğumuzu unuttuğum!.. Antoloji kavgası ağustos ayına kadar sürdü. Kopan gürültüler, fındık kabuğunu doldurmaz şeylerden çıkıyordu. Keşke dergiciler, kavgaya çanak tutmasalardı diyesim geliyor. Bence, en çok gürültü koparanlardan Özdemir İnce, Türk şiirinde, velvele koparılacak bir vesile bile değildir! Böyle biline! Yok, çok çok önemli biridir, diyorsanız; mübarek olsun Türkçemize!

Yerim daraldı, söyleyeceklerim çok, nasıl yapmalıyım. Bu yıl *Ufuk Turu*nu 4 sayfa genişlettik. Önceki yıllarda tur için seçtiğimiz şairleri, kendi kendimize gelin güvey oluyoruz endişesiyle, hakları da olsa dostlarımızı, bu yıl tura almadık : İlhan Berk, Ahmet Uysal, Hüseyin Peker, Sina Akyol, Hilmi Haşal, Serdar Ünver, Betül Tarıman... bunların birkaçı. Boynumun borcu, durumdan söz etmek gereğini duydum. Öte yandan bir perspektif geliştirmek zorunluluğu da ortaya çıktı. Önceki üç turda şiiri olanları, hak etseler de almadım. Hoşgörümü, dostlarımdan yana kullanmadım. Bilmenizi isterim ki, bu kolay olmadı; Serdar Ünver'in "Bahçe" şiirini almamak yine de üzdü beni!

Mayıs ayında kitap bombardımanına tutuldum! Hera Yayınları'ndan altı şiir kitabını, Hüseyin Alemdar göndermiş : Güngör Tekçe'nin *Seğiren*'ini, C. Hakkı Zariç'in *Keşke Hiç ...*'ini , Hüseyin Avni Cinozoğlu'nun *Gölgesiz Kandil*'ini, Yılmaz Arslan'ın *Sedir Ağacı*'nı, Lusan Bıçakçı'nın *Bana Sözlerin Kaldı*'sını. Aziz Kemal Hızıroğlu, Tüzmamanlar Yayıncılık'tan çıkan beş kitabını imzalayıp gönderme inceliğini göstermiş : *Şebnem*, *Saprophyt*, *Yaşadınız Öldünüz*, *Okyanus Eskiz'i Şeyler*, *Hazırlıksız* ve *Yalnız*. YKY'ndan Mehmet Mümtaz Tuzcu'nun *Yazöte*, Ebubekir Eroğlu'nun *Berzah* adıyla toplu şiirleri, Lale Müldür'ün *Saatler / Geyikler*, Râbia Hâtun'un *41 Şiiri* ile Ahmet Oktay'ın *Şairin Kanı*, Eser Gürson'un *Edebiyattan Yana*, Enis Batur'un *Smokinli Berduş* adlı denemeleri yayımlandı. Can Yayınları şiir kitabı olarak; Hilmi Yavuz'un *Yolculuk Şiirleri*'ni, A. Tolga Suyolcuoğlu'nun *Sakin Ölümler Antolojisi*'ni, Aydın Afacan'ın *Yan Yana Yedi Kırmızı*'sını, Mehmet Hameş'in *Yaktığın Coğrafya*'sını, C. Hüseyin Düz'ün *İssızlığı Ne Tanımlar*'ını yayımladı.

Fazla uzatmayayım sevgili dostlarım; Ahmet Necdet'in Broy Yayınları'ndan *Ey Aşk*'ını, Hilmi Haşal'ın Güldiken'i Yayınları'ndan *Dağınık Düş Sepetleri*'ni, Orhan Alkaya'nın Gendaş Yayınları'ndan *Tuz Günleri*'ni, Baha Önem'in Toplumsal Dönüşüm Yayınları'ndan *Sevginle Yaşıt*'ını, Faize Özdemirciler'in Hera Yayınları'ndan *Her Aşk Doğduğu Yere Benzer*'ini aldım, öptüm, başıma koydum. Selamlarımı cümle âlem duysun diye yazıya döktüm.

Ben, bu yazıya son noktayı koymaya hazırlanırken, *Cumhuriyet* gazetesinde Orhan Koçak; Enis Batur'un *Edebiyat ve Eleştiri* dergisinde yayımlanan "Negresco, 1915" adlı şiirini aralık ayının şiiri seçtiklerini duyurdu. Arif Damar, Memet Fuat diğer seçicilerdi. Bu yıl, *Cumhuriyet* gazetesi gençlere sayfalarında yer açtı, onların şiirlerine bir köşede yer verdi. Bu köşede çıkan şiirleri izledim. Düzeylerinin oldukça düşük olduğunu doğruluk adına belirtiyim. Biraz özen!

Hepinize sağlıklı, başarılı ve şiirli bir yeni yıl dilerim. Sevgiyle hoşça kalınız.

UFUK TURU GEZİ PLANI

Sait MADEN	Cevat ÇAPAN	Ahmet OKTAY	Türkan İLDENİZ	Sabahattin YALKIN
1932	1933	1935	1938	1946
Nuri DEMİRCİ	M.Mümtaz TUZCU	Enis BATUR	Abdülkadir BUDAK	Oya UYSAL
1950	1950	1952	1952	1952
Şükrü ERBAŞ	Veseli ÇOLAK	Nur SAKA	Ahmet ERHAN	Mehmet YAŞIN
1953	1954	1956	1958	1958
Cem UZUNGÜNEŞ	Tan DOĞAN	küçük İSKENDER	Yılmaz ARSLAN	Didem MADAK
1960	1961	1964	1968	1970
Özlem T. DERTSİZ	Onur CAYMAZ	Can B. YÜCE	Gonca ÖZMEN	Bayram BALCI
1972	1977	1981	1982	?

ALTERNATİF TUR YOLCULARI

Özdemir İNCE	Hilmi YAVUZ	Özkan MERT	Nihat BEHRAM	Hüseyin PEKER
1936	1936	1943	1946	1946
Mehmet TANER	Metin GÜVEN	Sina AKYOL	Tahir ABACI	İzzet YASAR
1946	1947	1950	1951	1951
Ayten MUTLU	Müslim ÇELİK	Hüseyin FERHAD	Hilmi HAŞAL	Serdar ÜNVER
1952	1952	1954	1954	1955
İlyas TUNÇ	Mahmut TEMİZYÜREK	Salih BOLAT	Betül TARIMAN	Özlem SEZER
1956	1956	1956	1962	1963
Enver TOPALOĞLU	Nazmi AĞIL	Osman OLMUŞ	Faize ÖZDEMİRCİLER	Nilay ÖZER
1963	1964	1964	1964	1976

2001 Yılından 100 Şair ve Şiiri

01- 1929 H. İbrahim Bahar	"Dolanık"	Kitap-lık 45
02- 1932 Sait Maden	"Şiirin Dip Sularında"	Adam Sanat 189
03- 1933 Gülten Akın	"Orda Kaldım"	Kitap-lık 45
04- 1933 Cevat Çapan	"Dörtünlü, Sessizliğin İ."	Adam Sanat 183
	"Diri Doğa"	Adam Sanat 185
	"Yol Defteri"nden: 8,9."	Adam Sanat 189
05- 1935 Ahmet Oktay	"Ten Orda Yırtılır"	Varlık 1121
	"Madenci Lambası"	Varlık 1121
	"Urfa için Füg'den"	Gösteri 231
06- 1936 Özdemir İnce	"Ot Hızı: X., XII."	Adam Sanat 187
07- 1936 Hilmi Yavuz	"Yolculuk ve Yıldızlar"	Varlık 1127
08- 1938 Türkan İldeniz	"Yıldızlar Çiçek Açar"	Öteki-Siz 8
09- 1939 Afşar Timuçin	"Uzakların Özlemi"	Varlık 1127
10- 1939 İhsan Üren	"Sisli Zamanlar"	Akatalpa 13
11- 1942 Hüseyin Atabaş	"Yolunu Yitiren Deniz"	Gösteri 230
12- 1944 Refik Durbaş	"Kars Kalesi Kar Al..."	Adam Sanat 183
	"Çocukların Çiçekler ve..."	Milliyet Sanat 509
13- 1944 Arif Madanoğlu	"Jelatin"	Agora 17
14- 1944 Özkan Mert	"En Çok Rüzgârlara..."	Varlık 1130
15- 1946 Nihat Behram	"İntikam Alır Gibi"	Varlık 1121
16- 1946 Ahmet Özer	"Bir Bakışta"	Akatalpa 23
17- 1946 Hüseyin Peker	"İzin Ver Hayat"	Kavram Karmaşa 20
	"Şiiri Pençe"	Bahçe 23
	"Ağrı"	Akatalpa 23
18- 1946 Mehmet Taner	"Öyle Kuru, Duyarsız Ö."	Defter 44
	"Ay ve Şiir"	Varlık 1120
19- 1946 Ahmet Telli	"Biten Bir Aştan Sonra"	Varlık 1127
20- 1946 Sabahattin Yalkın	"Palmye"	Damar 125
21- 1946 Hüseyin Yurttaş	"Bursa Düşleri"	Varlık 1125
22- 1947 Ahmet Ada	"Gülün Tekran"	Gösteri 228
23- 1947 Metin Güven	"Hevenk"	Akatalpa 16
24- 1949 Arzu K. Ayçiçek	"Ölüm Hattı"	Damar 125
25- 1949 Hayati Baki	"Kritik İlişki Şiiri"	Akatalpa 18
26- 1950 Sina Akyol	"Suya Gidelim"	Varlık 1130
	"Anlamın Çıplaklığı"	Akatalpa 20
27- 1950 Nuri Demirci	"Dönüş; Uzağa"	Kitap-lık 45
	"Balkon"	Akatalpa 13
	"Çekim Notları: Düşün"	Akatalpa 20
28- 1950 M. Mümtaz Tuzcu	"Şekerrenk"	Akatalpa 15
	"Dönüşsüzün Selinde"	Kitap-lık 45
	"Yaz Bu Kimseye Kal."	Akatalpa 22
29- 1950 Coşkun Yerli	"Meğer"	Akatalpa 19
30- 1950 Ebubekir Eroğlu	"Yitmeyen İki İyilik"	Kitap-lık 50
	"Sonda"	Kitap-lık 50
31- 1951 Tahir Abacı	"Kamus"	Adam Sanat 188
	"O Eski İmbat"	Akatalpa 23
32- 1951 Gültekin Emre	"Melez Ateş"	Varlık 1120
33- 1951 İzzet Yasar	"Foya"	Adam Sanat 181
	"Yuh"	Varlık 1125
34- 1952 Enis Batur	"Maurice Sceve İçin..."	Gösteri 230
	"Devler Periler Sonesi"	Kitap-lık 45
35- 1952 Abdülkadir Budak	"Tuzlu Çeşme"	Bahçe 25
	"Ağrı"	Varlık 1129
	"Şair Olmak"	Akatalpa 23
36- 1952 Müslim Çelik	"Tevfik Fikret"	Adam Sanat 185
	"Can Yücel"	Varlık 1128
37- 1952 Ayten Mutlu	"Siyah Gece"	Milliyet Sanat 509
	"Taş Ayna"	Varlık 1124
38- 1952 Oya Uysal	"Mevsimini Kaybetmiş..."	Gösteri 228
	"Gece ve Gölge"	Varlık 1129
39- 1952 Ergin Yıldızoğlu	"Kişiye Özgüdür Ölümü"	Adam Sanat 185
40- 1953 Metin Cengiz	"Şarkı 7"	Akatalpa 23
41- 1953 Şükrü Erbaş	"Kum ve Su"	Varlık 1130
	"Cümle"	Varlık 1124
42- 1954 Veysel Çolak	"İnsandan Bir Uçurum"	E 32
	"Zaman Denilen Büyü"	Varlık 1123
43- 1954 Hüseyin Ferhad	"Babür Şah En Çok..."	Varlık 1124
	"Yas Töreni Bitti Ç..."	Kitap-lık 50
44- 1954 Hilmi Haşal	"Bulut Çobanı"	Defter 43
	"Söylenmemiş Üç Şarkı"	Akatalpa 19
45- 1955 Fergun Özelli	"Yanık Su Senfonisi"	Agora 16
46- 1955 Serdar Ünver	"Bahçe"	Akatalpa 20
47- 1956 Yusuf Alper	"Uçurum"	Kavram Karmaşa 19
48- 1956 Salih Bolat	"Kış Avlusu"	Varlık 1124
	"Temmuz Şiirleri"	Varlık 1126
49- 1956 Nur Saka	"Âşık Olmakta Değil..."	Varlık 1124
50- 1956 Mahmut Temizyürek	"Kaptan Karanfil"	Varlık 1122
	"Deli Poyraz"	Defter 44

51- 1956 İlyas Tunç	"Her Şey Geçer"	Akatalpa 21
	"Salyangoz"	Agora 18
	"Ne Kaldı Bana"	Kavram Karmaşa 20
52- 1957 Muzaffer Kale	"Boş İmge, Kör Sağanak"	Varlık 1125
53- 1957 Yunus Koray	"Sapı Tarçın Kokulu Y..."	Akatalpa 18
54- 1957 Adnan Özer	"Köprülü Weles Şarkı..."	Varlık 1128
55- 1958 Engin Turgut	"Madam Gökyüzü"	Şiirli Çukun 16
56- 1958 Orhan Alkaya	"Yirmi Yıl Sonra"	E 29
57- 1958 Ahmet Erhan	"Kiraz Mevsimi"	Adam Sanat 189
	"Dâussıla"	Öküz 2001/07
58- 1958 Mehmet Yaşın	"Bahar Temizliği"	Kitap-lık 45
	"Defnelerin Efendisi"	Kitap-lık 45
59- 1959 Mehmet Atilla	"O Yer"	Varlık 1123
60- 1959 Arif Berberoğlu	"İsimsiz"	Agora 18
61- 1959 Mehmet Hameş	"Ateşin Alfabetesi"	Akatalpa 18
62- 1959 Sadık Yaşar	"Kıyıda Birisi Vuruyor"	Öküz 2001/08
63- 1959 Neşe Yaşın	"Üzgün Kızların ..."	Adam Sanat 191
64- 1960 Metin Fundıkçı	"Özleme Mekân"	Varlık 1125
65- 1960 Çiğdem Sezer	"Yağmur Yağıyor Gibi"	Bahçe 23
66- 1960 Cem Uzungüneş	"Mahallenin Gülü" ..."	Defter 43
	"Küflü Defter"	E 25
67- 1961 Tan Doğan	"İm"	Agora 19-20
68- 1961 Serdar Koçak	"O Yaz, Sarmaşıklı Rüya"	E 31
	"Orda Şarkın Şarkısız ..."	Öteki-Siz 4
69- 1961 Zeynep Uzunbay	"Çocukluk Kardeşim"	Agora 21
70- 1962 Akgün Akova	"Nilüfer"	Adam Sanat 181
71- 1962 Hüseyin Alemdar	"Beyazbalık Dağlarca ..."	Akatalpa 19
72- 1962 Seyhan Erözçelik	"Aya Nikola"	Adam Sanat 188
73- 1962 Betül Tarıman	"Labirent"	Kavram Karmaşa 18
74- 1962 Alaattin Topçu	"Restleşme Tanımları"	Kavram Karmaşa 19
75- 1963 Özlem Sezer	"Kızıl Gün"	Akatalpa 16
76- 1963 Enver Topaloğlu	"Bir Bütün, İki Parça"	Öteki-Siz 1
	"Melankoli"	E 29
77- 1964 Nazmi Ağıl	"Formül"	Adam Sanat 185
	"Aşkım Bitmez Sanma"	Adam Sanat 181
78- 1964 küçük İskender	"Klarnet"	Varlık 1126
	"Can"	Öküz 2001/09
	"Mayakovski Meydanı"	Varlık 1130
79- 1964 Yücel Kayıran	"Sandalye"	Gösteri 226
80- 1964 Osman Olmuş	"Ömrümün En Orta Yeri"	Varlık 1123
81- 1964 Altay Öktem	"Kurban Kusur Bulur"	Varlık 1123
82- 1964 Faize Özdemirciler	"Doğru Babaları Yanlış..."	Varlık 1124
83- 1965 Osman Çakmakçı	"Köryazı"	E 30
84- 1965 Tamer Gülbek	"Denge"	Kitap-lık 45
	"Hair Gazeli"	Bahçe 23
85- 1965 Hakan Savlı	"Yaprakadasi"	Adam Sanat 187
86- 1968 Yılmaz Arslan	"Kum Saati"	Akatalpa 16
	"Saat Kulesi'nin ..."	Bahçe 24
87- 1969 M. Can Doğan	"Çiğdem Toplayan ..."	E 25
	"Deli Bilinç"	Defter 43
88- 1969 Emel İrtem	"Kandırıkçı Teyyare"	Varlık 1124
89- 1970 A. Ömer Erdoğan	"Türkiye'nin Ruhu"	Agora 19-20
90- 1970 Didem Madak	"Kalbimin En ..."	Öküz 2001/06
	"Samson ve Dalila"	Öküz 2001/03
	"Pollyanna'ya Mektuplar"	E 30
91- 1972 Özlem T. Dertsiz	"Ay Lekesi"	Akatalpa 17
92- 1976 Nilay Özer	"Gece Ayinleri"	Adam Sanat 180
	"Vasati Kırk Çöp"	Adam Sanat 187
93- 1977 Onur Caymaz	"Çiçek Borsası"	Adam Sanat 189
	"Yara Bandı"	Öküz 2001/08
94- 1978 Zeynep Köylü	"Aşksız Kızlar Masalı"	E 30
95- 1981 Can Bahadır Yüce	"Kapı"	Varlık 1130
96- 1982 Gonca Özmen	"Sanki Yokum"	Adam Sanat 180
97- Bayram Balcı	"Bana Ölüm Bile Fazla"	Defter 44
	"Kahra"	Öteki-Siz 9
98- Hüseyin Kıran	"Yaşamakla Burdayım"	Defter 42
99- Cüneyt Ayrıl	"Gizliyi Seveda"	Gösteri 231
100- Enderemiroğlu	"Bana Gidiyorsun"	Defter 43

2001 yılında dergilerde emekleri gözardı edilemeyecek şairler olarak Mehmet S. Kırımlı, Hüseyin Elçi, Soner Sancaktepe, Mehmet İştin, Kemal Varol, Selami Karabulut, Çağdaş Keçeci, Kadir Aydemir, Burak Acar, Ahmet Günbaş ve Deniz Durukan'ı sayabiliriz

1 - Sait MADEN (1932)

Acının dip sularıyla, 'Şiirin Dip Suları' birbiriyle örtüşüp karıştı mı ne?

Bu güzel şiirinde Maden; usta dâhîlarla şiirin bazı ipuçlarını su yüzüne çıkarıyor, sağ olsun. Ekim ayı şiiri olarak *Cumhuriyet* gazetesine Arif Damar bu şiiri seçti. Bu nedenle bu uzun şiiri yerimizin azlığına karşın bütün olarak yayımlıyoruz.

O da ne? Olamaz! Aralık ayı *Adam Sanat* dergisinde Sait Maden'in yeni şiiri de 'Şiirin Dip Suları'! Pes yani! Bu şiirler, aynı adlı şiirin devamıysa (öyle olduğu anlaşıyor) bölümleme başka türlü yapılmalıydı!

Şiirin Dip Suları'nın bir tane 1. bölümü, bir tane 2. bölümü, bir tane de 3. bölümü olmalıydı değil mi?

Büyük bir dergicilik hatası! Yapan kim?

Şiiri beğendinizse devamını da okuyun.

ŞİİRİN DİP SULARINDA

1

Yeni bir *dize*'yi pencereden uzatıp, güneşe doğru tuttunuz mu akşam üzeri, hava esintiliyse eğer, pır pır ettiğini görürsünüz ışıltılar saçarak yer yer. Kimi kez clinizden kaçtığı da olur; tepe, göl, koru,

tarlalar, karşı dağlar derken bulutlara karışır gider. Boş kalır şiirdeki yeri. Artık dilinizde bir soru : Nerde benim düş keleşim, ışıktan kuşum? Neydi zoru? Yokluğunu gidermek için ararsınız yeni bir şeyler.

Zaman geçer. Bilinmedik bir yerde, umulmadık bir gün üstünüze bir ışık düşer, aydınlanır çevreniz bütün : yüz güneşin hep birden at sürdüğü aynaya döner deniz.

Bir de bakarsınız gökten aşağı bin kollu bir avize : sayısız billurıyla parıltılar saçan o yitik *dize*! Der gibidir size : Her zaman bu şiirin bir yerindeyiz!

2

Kendi yolumu bulurum, düşünme beni; her sözcüğün arasından, *ağaç, kor, sülün, serçe*.. kolayca geçerim, *serin, mor, yeni*.. ne gelirse aklına... Bak, *diken*'in, *göl*'ün

bütün dönemeçlerinde ayak izim var. Yolda bulduğum her şeyin tadına baktım, *acı*'nın liflerini çiğnedim; *korkular* şarap tadındaydı, *hüzünler* elma... Atım

ürktü kimi sözcüklerden, zora düştüğüm, yol değiştirdiğim zamanlar oldu. Gök, düğüm üstüne düğüm attı geçmeyeyim diye

dağın ardına. Olsun. Ben oradan gelen iniltileri dinledim, sık sık yükselen çığlıklar, ağıtlar duydum. Dönmem geriye!

3

Ne bekliyorsun? *Uyak* mı bekliyorsun burada yağmur bekler gibi kaç gündür? Bak, bulutlandı yükseker, umut kesme, incecik bir çisenti başladı bile.

Dur, ne diye *kenti çisenti*'ye uydurdun? Gerek yok daha. Az sonra her yeri bir engerek gibi sarar yağmur; gündelik sofraya çamurla örtülür üstelik.

...Her yer su dolu, delik deşik. Gideceğin yolu bulamazsın bu karanlıkta. Bize buyur. Aralıkta çıkarırsın üstünü,

dinlenirsin. *Uyak* ararız birlikte. Gerekirse tuzak kurarız en uzak yerlere. Bana bırak o işi.

4

Bu şiirde her *dize*'nin çizdiği gizli eğriler üst üste gelince, senin yollarını birer birer

düğümleyecektir, sevin, düşünde beyaz gemiler yüzen uzak bir kimsenin uykusuna. Bir el siler

gibiyken o eğrileri var hızıyla, ayrı bir el uzanıp ileri geri

saracak seni bir mumya sarar gibi, öyle güzel, yok olacak eski dünya.

5

Korkular ne renktedir, düşündün mü hiç, ayva sarısı mı, üvez renginde mi, küf yeşili mi yoksa? Ya senin sevinç çığlıkların sülün kuyruğu, kuş yemi,

serçe göğsü renginde mi? Ben öpe öpe bakıyorum her şeyin tadına. Tanrı ne renkte, senin renginde mi, körpe kuzukulağı renginde mi? Dağları

örtün şu kızıl akşam sisleri, kuşku mu yoksa acı mı? Mor kanatlı bir uyku dönüp duruyor havada, narçiçeği

gökyüzü bir benim yüzüme benzerken bir senin yüzüne... Ben bunları derken nasıl açıyor bulduğum renkler gerçeği!

6

Bir sözcüğü değiştirmek istersiniz de bozarsınız ya kapanmış bir *dize*'nizi, çözüp yolu düğümünden, çözüp denizi halatından ağır ağır, içerinizde

uzun bir geziye çıkıp, şu liman senin, bu liman benim gidersiniz ya, derken yeni bir yığın sözcüklerle kabarıp yelken; hangisini isterseniz alın, kimsenin

bilmediği bir düşte avuç avuç yıldız ya da kucaklar dolusu gül topladınız dizenizde boş kalan yere. Sizin bunca

çabanıza karşın, o da ne? eski sözcük, gözlerinin içinde hınzır bir gülücük, uzanmış kendi yerine boylu boyunca!

7

Bir sözcüğün içinden geçiyoruz seninle, ufacık bir sözcüğün, *yaprak* gibi, *kırlangıç* gibi... İlerden gelen şu çağlıtıyı dinle karanlıkta : Derin bir suyu usta bir dalgıç

gibi geçmemiz gerek...

Evet, şimdi sivri, sert taşlara sürtünerek gideceksin. Mağara gibi bir yer burası. Bir uğultu var, evet, ateşböcekleri var, gözler var, ara ara

yanıp sönen... Güç adım atıyoruz yapışkan çamura bata çıka... Ansızın ilerde kan rengi yapraklarıyla yükselen bir ağaç, ve,

üzerinde bir yığın insan yüzü, tek meyve... Korkma, yolun sonuna az kaldı, Şu burgacı aşınca kurtuluruz.

– Neydi bu sözcük?

– Acı !

(Adam Sanat 189, Ekim 2001)

2 - Cevat ÇAPAN (1933)

Sevgili Cevat Çapan'ın Adam Yayınları'ndan 2001 yılı sonunda *Ne Güzel Yolculuktu Aklımdan Çıkamaz* adlı şiir kitabı yayımlandı.

Şairin birkaç yıldır yazdığı yolculuk şiirlerini toplayan kitabının en önemli özelliği; çevreye, geçmişe ve içine yaptığı yolculuğun sisli ve hüzünlü içtenliği...

DÖRTNALA, SESSİZLİĞİN İÇİNDEN

Tan yeri ağarırken ulaştı ulaşacağı menzile.
Çocuklar evlerinde gözlerini oğuşturuyorlardı
düşlerden arınmak için –
doru bir kışrağın ardından koşmuşlardı az önce;
uçurumların ucunda durmuşlar,
bulutlara tutunmaya çalışmışlardı korkuyla.

O da atını bir han avlusuna bağladı.
Anladığı bir dil değildi duyduğu;
gene de yabancı saymadılar onu karşılayanlar.
Uzak bir bahçedeki kuleyi gösterdi hancı.

Sen gideli,
yollardaydı hep bu kalabalıkla.
Tam neredeydi, hangi mevsimde?
Bilmiyordu kimlerle yola çıktığını.
Kulenin taş basamaklarını tırmanırken
yolu nerede yitirdiğini düşündü.
Bir çam kokusu geliyordu karşı tepeden esen yelle,
bir su sesi, yakındaki değirmenden.

Şimdi kulenin tepesinde.
Gözleri,
eşlerini yitirdiklerinde
çok yaşamayan yaban kuğularında.

Deniz ürperiyor uzakta.

(Adam Sanat 183, Nisan 2001)

DİRİ DOĞA

... Örneğin o ulu çınarın altında çektiğimiz resim :
hepimiz ordayız işte, bir gün, belki birkaç kişinin
okuyacağı o anılar kitabında
adları anılacaklar.
Az ötede mezarlığı gezmişti kimimiz,
kimimiz çiçek toplamıştı mavi badanalı evin
çardaklı bahçesinden.

Sonra bir ney sesi ve Neyzen Tevfik'in görüntüsü,
havuzlu Beyazıt Meydanından aheste beste
Şehzadebaşı'na inerken :
"Aksırıyorum, tıksırıyorum, bir türlü geberemiyorum"
diye yakınıyor
kendi gibi derbeder bir arkadaşına.
Sağda, yanan Ferah'ın yıkıntısı ve üç film birden oynatan
Turan Sineması,
solda, Hilal'le Milli; afişte "Ali Baba ve Kırk Haramiler".

Şimdi bir başka bahçedeyiz, uzak bir adada.
Karlı dağlara bakıyoruz
denizin sesini dinlerken
ve hicazkâr bir şarkı Lavtacı Ovrik'ten.

(Adam Sanat 185, Haziran 2001)

3 - Ahmet OKTAY (1935)

Buraya önce 'Madenci Lambası' adlı şiirini almayı düşünüyordum. Taş gibi sağlam bir şiirdi bana göre! *Gösteri* (231) dergisinde yayımlanan 'Urfa İçin Füg' şiirinden sonra düşündüm, bazı çapraz okumalar için aşağıdaki şiirini almayı uygun buldum. Siz sözü geçen şiirleri de okuyun.

Şairin, şiir üzerine yazdığı denemelerin 1954-2000 yılları arasını kapsayan bölümü, YKY'ndan *Şairin Kanı* adıyla çıktı.

TEN ORDA YIRTILIR

Karlı dağı tattım ve söğütlerin
gölgelediği dereyi. Eşitiler
yeşim taşının olduğu ve
bebeğin memeden kesildiği
vakitlerde. Göreli nicelikler
ama kim emin niteliklerden?

Geçti geçen : Anımsamıyorum artık
kimdi ilk sevdiğim kadın? Belirsiz
sarıldığım gövde. Kemikli miydi sırtı,
var mıydı öpüşünde yeni sulanmış
bir bahçenin serinliği?

Yitirdim anlamları çoktan;
duyumsuyorum ama çürüyen kökü,
aşınan bazaltı, yırtılan
damarını elmasın.
Siliniyorum mevsimlerden,
sayfalardan, oyluklardan;
uçucu bir kokuyum sanki.

Dönen de benim ama gecenin
hazinelere. Giz dolu izbeler, yatak odaları,
açık unutulmuş musluklar : Yabanıl
evren kapılarıdır hepsi. Dinlerken
ve düşlerken, geçerim ormanların
ve toprakların karanlığından. Büyütürüm,
beslerim hayvanımı. Ten
orda yırtılır ve kıpkızıl kesilir gül.

"Dur gitme! Çok güzelsin" diyeceğimiz
ân yok hâlâ. Kara duygulu zamanın
tohumu içimizde yeşeren. Kendisi için
bile havada dağılan bir şarkı
herkesin yaşaması.

Biliyor, yine de ölemiyoruz.
Sararan yaprağında dalın
akmayan çeşmenin kararmış taşında
bir ses tnlıyor masmavi.

Bilici! Sına beni alevinle
ve söyle : İğva mı bu
Baht mı?

(Varlık 1121, Şubat 2001)

4 - Türkan İLDENİZ (1938)

1968 öncesi taşralı kızın sesi olan İldeniz, yazık ki bugün o sesten çok uzak ve gerilemiş olarak gündeme geliyor. Hem de kötü, Attilâ İlhan egzotizmiyle... Bu durumda Sezerlere, Özerlere, Özmenlere İldeniz'i değil; İldeniz'e bu şairleri okumasını öneriyorum!

YILDIZLAR ÇİÇEK AÇAR

Ne zaman kendime kalsam
bu demir, çimento, kum - beton canavar
zam, zum, hortum - düşünceye kara duvar
dolar, mark, çark - duygu öğüten değirmen
egzoz, zifos, moloz - entrika, desise, dümen
batağından kurtarıp elimi ayağımı
ne zaman kendime kalsam,
bir güvercin kanatlanır N U H avcundan
sonra bir güvercin kanatlanır ve bir daha güvercin
ve...
henüz bakış bile deymemiş
o bakire adaya - tam yol K A P T A N.

K A P T A N okyanusların çapkın oğlu
derin sulara açılmaya görsün şöyle heybetle
deniz kızlarında bir bayram, bir cilve, bir coşku.

Dev dalgalar dize gelir, fırtınalar el pençe divan
hırçın okyanus, olur bir anda sanki havuz
çünkü ona her zaman
A F R O D İ T gönüllü kılavuz.

Yüreği dünyadan büyük
bir türkü tutturur dört dörtlük
yıldızlar çiçek açar
A Ş K yoğurur doğa iştahla -A Ş K
başlar N E V R U Z.

Ne zaman kendime kalsam
bataklardan, tuzaklardan kurtarıp elimi ayağımı
ne zaman kendime olsam -S U R
o bakire ada
serer çeyizini uykuma
çağırır durur.

(Öteki-Siz 8, Ağustos 2001)

5 - Sabahattin YALKIN (1946)

Yalkın, zaman zaman iyi şiirler yazan, ama bunu sürekli kılamayan bir şair. Bu yıl, kırk yılın üzerindeki şiir uğraşı *Damar* dergisinde bir özel dosyayla kutlandı.

PALMİYE

1. Güneş erken düşerdi sulara erken başlardı ağların onarımı
Deniz patladığında korku sarardı balıkçı kadınlarını
Tuzlu yapışkan bir ter basardı siyah tüylü koltuk altlarını
Palmiye ağaçları büyüdükçe türküler de büyürdü barakalarda
Bereketli dönüşlerde balık ve şarap kokardı akşam esintisi
Homurtulu sevişmeler başlardı kumsalda yıldız yıldız
Çıplak bir Akdeniz çıplaklığını arardı sulara mamma mia
2. Haçlar bilmezdi ekmekler küçüldükçe dualar büyürdü
Ve sonsuz suskunluğunda erini arardı Meryemana
Yana yana erirdi mum erirdi dudaklarda kalan sevdâ
Niye alır neye götürürdü zamanı bacası eğri vapurlar
Ana oğul kız kızan çul çaput içinde çaresiz insanlar
Barut kokusu sinmişti Roma'nın yıkık duvarlarına
Mussolini asılmış oyun bitmişti oysa mamma mia
3. Avustralya'da Ekvator'un güneyinde bir göçmen mahallesinde
Evinin bahçesindeki palmiyeye sırtını dayamış yaşlı adam
Saksı içinde getirdiği küçük palmiye dalını düşündükçe
Balıkçı köyünün özlemiyle biraz Akdeniz o lurdur biraz İtalya
Atalarını anlatırdı torununa kırık dökük İngilizcesiyle
Simsiyah saçlı esmer güzeli anasını ballandıra ballandıra
Ağladığını hiç göstermeden güne güneşe mamma mia

(Damar 125, Ağustos 2001)

6 - Nuri DEMİRCİ (1950)

Akatalpa çevresinden yüz akı bir şair. Övünerek göz önüne getiriyorum. Doğrusu hakkının yendiği kanısını taşıyorum.

Kitap-lık 45 ve *Akatalpa*'nın yıl içi sayılarında çıkan şiirleri oldukça iyiydi. Demirci, yansımıyor ama çalışkan bir şair aynı zamanda! Biri öne düşüp yürü dese yayınlarıyla daha da iyi olacak.

Ben, Demirci'nin çevresindeki şeylerle ülfetini kıskanıyordum galiba! Dönüp dönüp bakıyordum perspektifine; hayranlıkla, şaşkınlıkla...

DÖNÜŞ; UZAĞA

gittim ve masamı özledim, anlaşılır bir şey bu, değil mi
tozu, kitap sırtlarını, terliklerimin aşınmış derisini
altında işliyorken yarası, biliyorum zor, bir kabukla konu şmak
geldim, gönlüne dokundum, hatırla dedim, ne olur, bir gül olduğunu
dalgını, bağıyla dedim, ben gülü burda mı unuttum

farzet ki ruhunu kiraladım bir komitacının
yüz üstü çimene bırakıp kendini şiirler düzen
koynunda kâğıt saklayan, küçülmüş kurşun kalem
uykusu az, ağlayarak uyanmaktan korkan
tetik parmağının iki boğumu eksik, cengâver hem,
bahçıvan; geceleri
ayrık otlarına bile su veren

dokunmamışsın gittiğim yere, merhaba!
aynanın önüne itmişsin masamı sadece, böyle de iyi
değiştirmemiş duruşunu seslerin peşine düşen pandomim
eskisi gibi sıyrıyor ecza, resmin gizini
yine o yabani kedi, kuyunun yeşil ağzında
ve o kedinin kıpırtısız gözleri yine
anlamını yitirmiş bir özdeyiş gibi okuyor beni

gül mü
hangi tuşlarla yazılıyordu gül, ey ayna
eğildiğim yeri kapatıyorken gövdem
ve bir masa boyu daha uzaklaşmışken kendimden

(Kitap-lık 45, Ocak-Şubat 2001)

BALKON

dövme bakırdan bir ay karanlıkta
zinciri içinde kör bir avize
ağaçlar cıva buharlı, dallarda sarı tüneler

sessiz köpek yavruları dolaşıyor
karıncaların bacak aralarında
son tırtıllar fosforlu serüvenler gibi
akıyor kanallardan kırmızıya
pencereler sahanda yumurta
perdelerin arkası kahkaha kumbarası

bulabilseydim kendimi koyduğum yeri
son eli oynamazdım
öykümü bozdurur, hesap keserdim
bahşış bırakırdım kalan saatlerimi
kestirmeden sokağa inerdim

bir kedi gölgesi gibi, uyardım gecenin kavsine
biraz serinlik
biraz da anlam katardım
yaz gecesine

(Akatalpa 13, Ocak 2001)

7 - Mehmet Mümtaz TUZCU (1950)

Türkçenin gurbetteymiş (uzak ama yabancı sayılmayan) duygusu veren sesiyle yazılmış şiirler. Türk şiirinde çok az şair, Tuzcu gibi dilimize katkı sağlamıştır.

Şiirinde tok ve dobra sözcükleri, şaşkınlık yaratacak kadar yalın kullanır Tuzcu.

YKY yıl içinde Tuzcu'nun toplu şiirlerini (1971-1998) *Yazöte* adıyla yayımladı.

ŞEKERRENK

Şeker çocuk bize şeker yedirme
Biz şeker çok yedik şeker bizi yemeden

Düş düş yüzlemez ayna, borcun büyür boynuna
Albız bala! İlsene! Çevril çıktığın yana

Em eminse kırk kaymak kaydırırdın koynuna
Onca tuzun tuzcusu şeker tutmaz mı güne

Şekersiz tuzu mu, o yaran yoran tuzu
Tuzsuzların şekerı yağ yaktırmaz insana

Dört şekersiz boyuna tuz soruyor teninden
Şerbetten şeker çalıp çalsan lepiskasına
Çopurdazlak kaç tıfil tavlarsın şurda gene

Bak ama allak bullak şer şurupta kılların
Yılların yıllara bindirşi... Aldırma!

Tekinsiz / dendi tohum! Ey masum malûm ana
İnsafa da gelsen ya gelirken galeyana

Akidesi kıtlama, şirdene şirret kama
Tarçını bahar sandım, akma siyidin yakama

Şeker çocuk sen sen ol tuza şeker değdirmiş
Biz ne şekerler sardık şeker kızı sevmeden

(Akatalpa 15, Mart 2001)

8 - Oya UYSAL (1952)

Çocukluğunu unutmuş ya da yaşamamış bir anneyle aranızda uçurumlar oluşmuşsa; içinizdeki çocuk sabahlara kadar ağlamaz mı? İyi bir şiir.

GECE VE GÖLGE

Yine döndüm gecenin kalbinden kalbimde kör kuşlar
şehre bakan pencereyim ben
hayatın dışına düşüyor gölgem.
Gölgem ki hem ben hem başka biri, ama kim,
gölgem ki aslında gövdem.

Ey! saklı sözlerin büyüyle büyüttüğüm suret
durgun ve duru bir gölde görsen de ruhumu,
tesellisiz bir kederdim bir vakit
bir vakit humma ve muamma
sessizlik bir vakit...

Yine döndüm gecenin kalbinden kalbimde kör kuşlar
– *bazen bir çocuk ağlar ya içimde sabaha kadar* –
başını dayamış gecenin dizlerine odam

şehre bakan pencereyim ben
hayatın dışına düşüyor gölgem.

– *Sahi anne! Sen hiç çocuk olmuş muydun eskiden?*

(Varlık 1129, Ekim 2001)

9 - Enis BATUR (1952)

İlk kez Edebiyat-ı Cedide şairlerinin kullandığı bir nazım biçimidir sone. Bugüne kadar birçok şair tarafından başarıyla kullanılmıştır. Enis Batur da soneyi başarılı bir biçim olarak kullananların başında gelir.

Batur, bundan önceki üç ufuk turunda da nedense alternatif listeden bir türlü kurtulamamıştı. Gecikmiş görevimi bu kez iki güzel sonesiyle gideriyorum.

Batur'un şiir üzerine denemelerini toplayan (1974-2000) kitabı, YKY'ndan *Smokinli Berduş* adıyla yayımladı.

DEVLER PERİLER SONESİ

Herkesin, biliyorum, vardır bir sonesi,
Zaman uçar gider, kalırsa tek bir an
karanlığımız için kimbilir kimin sesi,
bekleyeceğim, kaldıysa tek damla kan

aksın içimden, donduğunda gövdemin nefesi
donsun, ruhumun kuşunun konacağı dam
görünsün uzaklardan, terazinin boş kefesi
açılsın karşımda, çatlasın fanustaki cam.

Devler gördüm okuduğum onca masal geçti
aklımdan : Ama sabah, ama akşam, geçti
artık benim için, yetişemezdim kendime.

Periler duyduğum onca yakarı duyduğum
yakınımda : Harflere seslere uydum,
gelip çarpsınlar bana, duvarıma, bendime.

(Kitap-lık 45, Ocak-Şubat 2001)

GÜLTEN AKIN SONESİ

Bir an bütün sesleri ayırıyor, siliyorum;
karşımda yumuşak hırçın bir şiir okuyor,
heceden heceye kırılğan davudî ezgisi
yayıyor imbikten geçmiş kelimelerin,

ah sizi tanıyorum : Ludingirra'ydınız,
o vakitler ilk karşılaştık, bir seferinde
Neşideler Neşidesi'ydi, yazdınız, yüksek
oktav tınılar kaplamıştı beynimi ruhumu,

sonra Louise Labé, Mistral, büyük suskun
sonelerin şairi Marguerite, bir geceyarısıydı
anımsayacaksınız, yoluma bulut,

karanlığıma rehber çıktydınız : Siyah
saçlarınız o günler bugün öyle uzamış ki,
halınıza deymiş ayaklarım, uçuyorum.

(Kitap-lık 45, Ocak-Şubat 2001)

10 - Abdülkadir BUDAK (1952)

Olgunlaştı; sözcüklerle oyununu, bile isteye oynuyor. Bu türlü oyunlarında ciddi yüzünden tebessüm taşıyor.

Budak, şiirin mi yoksa hayatın mı tadını çıkarıyor, diye sorarken yakalıyorum kendi kendimi, son zamanlarda.

'Sayfalar' şiirinde ayırına varıyorum ki, meğer sözcüklerin damak tadını emiyormuş Budak!

TUZLU ÇEŞME

Yetinmeyi bilirim okyanus ile
Aşkım söz konusu olduğu zamanlarda
Bir dere yatağını ırmağa çeviririm
Bir öpüşü kıvılcımdan yangına

Bir dal parçasıyken orman olurum
Öptüğüm zaman boynunu
Kollarım bir vücudu sarmakla yetinemez
Sevgilim bilir benim sonsuzluğumu

Hangimiz dişi panteriz bilinmez
Vahşi bir doğurganlık sevişmelerde
Solugumuzun toplamı yanardağ ağzı
Yağmur elde ederiz çiğ tanesinde

Matematik bizim işimiz değil
En güzel hesap hatası bizim aşkımız
Dünyayı kocaman gözlerle gören
Etrafını duymayan iki sağırız

Sarılmak dediğin sarmaşıklara benzer
Balkondan ibaret sanılan evde
Yüklü bir kamyon gibi rampayı çıkıyoruz
Rüzgârdaki kuş tüyü hafifliğinde

Bir çıkmaz sokağız caddeye sorsak
Postacıya kalırsa pulsuz mektubuz
Nereye gideceğimiz belli değilmiş
Belki bir uçuruma bizim yolumuz
Olsun varsın, dünya bizden ibaret
Klasik göl manzaralı gecede
Bütün uçmalara bir çift kanadız
Ah efendim, sevgilim tuz ben çeşme

(Bahçe 25, Yaz 2001)

SAYFALAR

Bir sonraki sayfada tayfanın biri
Kırmızı şaraplı masada çekiyor kürekleri

Bir sayfa daha çevirsem tay yerine geçecek
Bir kadının aşka koşan ince ayak bilekleri

Her şeyim vardı da mataram yoktu
Neler öğretti hayat; kevgirden su içmeyi

Bir sayfa daha lütfen, dükkânıma bir mühür
Bir sayfa daha lütfen, ben hatalı terazi

Buğday olup çıkardım yanık tarlanın birinde
Un olmaya hevesliyim bulurdum değirmeni

Hangi sayfada kalmıştık? Gecenin yetim yerinde
Bendim gündüz aydınlığına yenilmiş el feneri

Baltayım, birkaç ağaç gövdesi bulun bana
Ustam şiirin bir yerinde şaşırt dediydi

Sayfa dediğin biter, koynunda bir kadının
Bencileyin bir erkek ve sonsuzken elleri...

(Edebiyat ve Eleştiri 56-57, Temmuz Ağustos-Eylül Ekim 2001)

11 - Şükrü ERBAŞ (1953)

Erbaş için bir şeyler söylemeyi seneye bırakıyorum, çünkü beklentim var!

Sevgili Şükrü, karamsarlığını yenip, bilge tavrı takınsın, iyi şiirlerinin önünü açsın, bırakalım...

KUM İLE SU

Ben, duvar diplerini giyineceğim
Kimseye kapısından yakın olmayacağım
Ağzımı kuyulara vereceğim
Beni kim beklemiyorsa ona gideceğim
Otların ıssız mevsimini seveceğim
Bir yağmur hükmü olacağım
Mutluluğu pişmanlığı bir bileceğim
Sitemlerinizden eksileceğim
Kum sahiplerine suları göstereceğim
Kimin uzağı varsa kalbi var diyeceğim
Kırpillerin sevgisini soracağım size
Kılavuzum yalnızlık olacak
Ömrümü hiçbir yakınlıkla örtmeyeceğim
Babamı bende yaşatmayacağım
Güven duygunuzdan tiksineceğim
Çocuklarımdan çekileceğim
Hayalden başka gerçeğim olmayacak
Sevginizle yatışmayacağım
Bir tek alın çizgisine eğileceğim
Zaman hep sizi çoğaltacak
Bir harf bile etmeyecek kalbimden geçenler
Beni sevmeyeceksiniz, bileceğim
Işıkları tarif edeceksiniz durmadan
Düzgün cümlelerinize yenileceğim
Ölüme bırakmayacağım bilmeyi
Sevincin yoksulluğunu göstereceğim size
Ayrılığın özgürlüğünü öğreteceğim
Aralık kapılarda fotoğrafınızı alacağım...
Kırpiklerimden çırpıp kalabalığın zamanını
Ey buğusuz taşlar
Size geleceğim...

(Varlık 1130, Kasım 2001)

12 - Veysel ÇOLAK (1954)

Veysel, ıvır zıvır yazmayı derhal bıraksın! Aşağıdaki şiiri yazdığına göre, şiirine dönsün.

Şiir üzerine yazdıkları, ona ve çevreye hiçbir katkı sağlamıyor; sağlamıyor çünkü Çolak ne yazdığının bilincinde değil! Büyük şiir düşünürü pozlarında ortada görünüp durmasın!

İNSANDAN BİR UÇURUM

Bir deniz bekliyorduk. Duvara çarpıp ölmesi gibi
özgürlüğüne uçan bir kuşun. Anlamın
düşüm olduğu zamanlar. Bütün yaraları
denedim. Ağzımda kan tadı. Saklanacak
o su kıyısı uzakta. Dağıldım
yaşlandığım yol için. Hangi çağa gittiysem
gülünçtü tarih baktıkça insanlara.

Acının yurdu aşklar, yağmurun kırdığı
görüntü, cinayetlerin karaladığı atlas.

Gelmeyişindi aslında beklediğim
derimin altındasın işte,
içindeki tuzaklar ezberimde
karnında büyüttüğün acı
çığıltıdan daha ağır ama yankısız.

Kırıktı işaret, harfler uçucu
Dünyanın gördüğü kapkara düş
içimizde oluşan girdap
katranla naylon arasında pıhtılaşan insan
silinen bir bakıma
gövdesi kadar bir boşluk daha doğrusu.

Her kum tanesinin sakladığı çölde
korkaklığımın tek nedenisin sen.

Unutmadım, herkese bir akarsu borçluyum.

(E 32, Kasım 2001)

13 - Nur SAKA (1956)

21. yüzyılı yaşadığımızı unuttu mu Nur? Her türlü insan ilişkisi sorunlu!

Bugün âşık olmak bir dert, olmamak ayrı bir dert! Nur Saka, 19. yüzyıl masal aşklarını geri getiremeyeceğini bilmez mi?

Şairler değil mi insanlara aşkı yüceltip sunan, cennetlere uçurup sonra gökyüzünden bırakan? 'Mutlu Aşk Yoktur' şarkıları söyleten...

ÂŞIK OLMAKTA DEĞİL, ÂŞIK KALMAKTA BÜTÜN MESELE

yeryüzü gibidir kimi sevgililer
neresinden öpseniz

orayı

hayat sanırsınız

gülümserler hani
ağzınızın içindeyken
bile dudakları

vücut ikliminin sultanıdır lar
sanki

kim ne derse desin...

ve kalan son dostunuz

son komşunuz

son çocuğunuz gibi

sevilirler

bir âfet sonrasında
bilirim...

"âşık olmakta değil
âşık kalmakta bütün mesele"
derler derler de

yoktur bir yapraklık yerimiz olsun
kalplerinde

nükleer felaketlere benzer

kimi sevgililer de

gücenir aşk ah gücenir süveyda

gücenir hayat!

dalında güzeldir çünkü

ölüm bile!

(Varlık 1124, Mayıs 2001)

14 - Mehmet YAŞIN (1958)

Uygarlığın ruh karartan kof ve geçici araç gereçlerini atabilme gücü mü oldu sonunda hayatın tadı?

Yaşın, usta işi birkaç sözcükle sağlıklı bir bahar temizliğini ruhsal arınmaya döndürüyor. Bir iki dokunuşla şiire derin bir içe bakış katıyor...

BAHAR TEMİZLİĞİ

Sıkıştırmış Viktoryan pencerelercesine kir tutan camilişkiler
saydamlığı yitmiş, beyazlığı gitmiş bir buzluk
ve şu lekeli perdeler... yıkanamaz da artık. Söküp atmalısın
içeri gün güneş girebilsin diye.

Bitirmelisin biteni! Uzaklaşan arkadaşlıkları,
ahbaplıkları mı bir tek, ya yorgunluk salan dostluklar?
Sıcaklık duygusu vermişti sana uzun yıllar o yanılsama yakınlıklar
anlamsızca hâlâ buhurulu ütü tahtasında tuttuğun tülbent gibi.
Daralıp içdikişi sökülün yünlü bir gömlek gibi
çıkarmalısın üstünden o eski kış dokunuşlarını
yeniden doğabilsin diye sümbül, Adonis, horozlalesi ve nergis...

Kara çöp naylonu, boğazıma kadar geldi diyor, şu kırık döküklerin
ayıklanacak gibi değil.. en temizi kökten kazımak,
eskisini yenileyeceğim diye şimdi bahar temizliği yapan mı var!
Söylenip dinlenmiş bi'yiğin sözle hırpalanmış ruh
yer açmalısın ona daha fazla oyalanmadan.
Şu kitaplar da asıl okunması gerekeni gizleyen laf kalabahğı
yer bırakmıyor insana kendi raflarında.

Hayatımın ölü yarısı ikizimin hayaleti gibi izleyemesin diye beni
kalbe saplıyorum şu lanetli dili, ateştoplarını...
Başkasını değil kendimi temizliyorum hayatımdan,
diyorsun bana, 40'dan sonra.

(Kitap-lık 45, Ocak-Şubat 2001)

15 - Ahmet ERHAN (1958)

"hoşçakal şehrim, şehrim hoşçakal

tüyübinmedik sevincim, tohuma kaçmış hezeyânım" diyerek göç
etti Ahmet Erhan İstanbul'a. Üretimi arttı gibi bir izlenimim var.
İstanbul'u iyi değerlendirirse şiirine yeni açılımlar getirebilir.
Metropol kesinlikle ufku genişletecektir. Karamsarlıktan
kurtulmak koşuluyla doğaldır ki... Başa iki dizesini aldığım *Öküz*'de
çıkan 'Dâüssıla' çok iyi bir şiir. Bilgi yayınlarında *Resimli Ahmetler*
Tarihi adlı şiir kitabı yayımlandı.

KİRAZ MEVSİMİ

Kiraz mevsiminde rakı içmedim
Yatmadım olmadık kuytuluklarda
Serumlarla doldur boşalt yaparken bedenim
Bekledim sessizce gönlümün ücretlerinde

Dünyaya yine de bir ağırlıklı hacmim

İzmit'te bir sevgili, ölüm oruçlarında iki çocuk yitirdim
Ne ilgisi var, Türkiye buralar
Alnımı toprağa yapıstırıp yürüdüm

Şairler, hükmüm bir kör turnak kadar

Kalksam attığım her adım kan kuyusu
Otursam sağım solum uçurum
Kimyama derbeder hayatlar karışıyor
Ölsem sanki buğum camlarda yaşıyor

Kiraz mevsiminde rakı içmedim

Demek ki İstanbul bana böyle yakışıyor..

(Adam Sanat 189, Ekim 2001)

YALNIZIN ÖLÜMÜ

O, çoksesli kemanların
Parmakları kırık virtüözüydü
Göğe doğru burulmuş yağmurların altında öldü
Yüzünde yaşanmamış hülyâların
De ki, minesini soldu

O, upuzun gecelerin
Saçakaltlarında ıssız bir yarasa
Bir şeyleri bekliyordu ama neyi, kimi
Düdüklerini evde unutan bekçilerin
Sokaklara karşı özü gibiydi

O, derin yalnızlıkların
Kalabalıkla çarpıştığı bir köşebaşıydı
Utangaç, sıkıntılı, mağrur
Yaşamak bir özürse kabahatinden büyük
Ölümü kendinden menkûl

Bir tek kendini ağılattı mendebur...

(Öküz 2001/10, Ekim 2001)

16 - Cem UZUNGÜNEŞ (1960)

Uzungüneş, yıl boyunca çocukluk anılarına yaptığı sondajlardan şiirler üretti. Bunlar buruk tatlar içeren iyi şiirlerdi.

"MAHALLENİN GÜLÜ" SOLAR ZAMAN BİZE YAKLAŞIRKEN

biraksın beni taksın mor çiçekler eyvallah
taksilere binsin kara camlar içinden baksın o yosma

rujlu kahkahalarla patinajlarla ordan geçerken
rüküş kenar bakkalları bisküvi koksun eyvallah

toz kapsın çocukluğum ve görgüsüz, saksılı, yeşil sakallı
evler heyecanlansın ve duygulu sokağım

evlerin camlarından, karısından zılgıt yemiş
bir ayyaş gibi baksın... yalpalasın. sokağım yalpalasın

uzaklaşırken yeniyetmeliğimizden
trombon sesli eskicinin

teraaizi las-tik jim-nass-tik! diye ebe seçerken
mahallenin mahcubiyetinden

aksın yüreğimizden çekirdek çitleyen kız kokuları
kalbimizden buharlaşan bir zamanda

trombon sesli eskicinin kavisli sesi
bir yavrukurt bandosuna karışırken

uçakların egzoz izi dağılırken
henüz saçlarımız uçuşurken

mezun olmamışken aşktan, taze aşk acısından
biraksın beni taksın mor çiçekler eyvallah

(Defter 43, Bahar 2001)

17 - Tan DOĞAN (1961)

Tan Doğan, kenar köşe dergilerde yazıp duruyor. Bu şiirlerinin çoğu sıradan aşamıyor! Saman alevi denen cinsten parıltılı olanları çıkıyor. Bu şiir de onlardan. Egemen hava halk şiiri söyleyişi, hatta anonim deyiş... Güzel olan yanı, içtenliğin yitmemesi... Duyarlığın ayakta tutulması :

İM

sıvas'a

1

ben vahşeti
gözünden tanırım
gül olsa da elinde

2

ben vahşeti
sözünden tanırım
bal dursa da dilinde

3

ben vahşeti
yüzünden tanırım
gizlense de bin tene

4

ben vahşeti
özünden tanırım
bürünse de bir dine

5

ölülerin yangınların üstüne
gözyaşı dökse de
ben vahşeti
közünden tanırım

(Agora 19-20, Temmuz-Ağustos 2001)

18 - küçük İSKENDER (1964)

31 Ocak 2001 günü, Ulucami yanındaki gazinoda okumuşum *Bahname*'yi. Arkasına şu notu düşmüşüm : "Düşük dozajlı şiirler, küçük İskender'in sesi bile yok! Terbiyesizliği var! Amma ahlakçı yaklaştım! Lodos eserken şiir mayışması bu kadar olur!"

Yukarıdaki notu şu nedenle yazdım. Bu yıl İskender çok iyi şiirler yazıp kendini topladı. *Klarnet* iyi şiir, aynı adla kitaplaştı. Daha bir sürü kitabı... çıktı galiba İskender'in?

'Mayakovski Meydanı' şiiri kasım ayının en iyi şiiri olarak seçildi *Cumhuriyet* gazetesince. Ben *Öküz* dergisinde çıkan 'Can' şiirini seçmişim buraya. Dergideki arkadaşlar koymadılar! Kahrolsun Ahlakçılar!

KLARNET

Şiddetin tortusu kurcalarken ispatlanmış gövdeyi
annesi ölmüş bir ırmak gibi aktım içine klarnetin;

Elleri çingene bir kadın sevdim on dokuzumda
sonu dağlarda biten karanlık yolları sevdim
sunakları sevdim uzandığım
silahları sevdim başucumda ağlayan!

Klarneti sevdim tek tabanca tek hicranı
sesin büyüsunü bozan bir atlıydım bıçkın dudaklarda;
yaralıydım
yaralarım, yüzümün kızardığı aşklarda kaldı
elleri çingene bir kadın sevdim on dokuzumda
kalbimde bir et beni gibi kanar hâlâ gözleri
Allah'ın en içten hatasıydım
nefesimi verdiğim klarnetin
benim için üzülmelerini sevdim!

Senin suçun yok hayat!

Ben buraya zaten, sana elveda demeye geldim!

(Varlık 1126, Temmuz 2001)

MAYAKOVSKİ MEYDANI

Biz seninle bir ekinoksuz
Güzün ayakları değişiyor denize.

Bu garip eşitliğe yapışmış kalmış dudakların
Acı, yıldırabilir mi tumarhane radyolarını
Asla! Bir sürü peygamber gibi yağarken yağmur
Kim gelip de bu gece günü durdurur... Olmaz
bir büyücülük hissiyle cebelleşiyorum. Kızlar,
kıpkızıl bir İstanbul'a bakıyorlar. Kızlar,
fırsat bu fırsat bütün komünist binalara
bakıyorlar. Coplarla regl görmüş müthiş hızlı atlar
gibi şaha kalkıyorlar Mayakovski Meydanı'nda.
Sen de bir heykelsin Mayakovski Meydanı'nda.
Güz rengi ayakların değişiyor
korkunç ölümlerle süslenmiş denize. Bekle!
Asacağın bayrağın rengine dönmekte dalda kızılıcık
bebede buse!
Şimdi
canhavliyle sarıldığım bir revolver gibi parlamakta
saçların.
Şimdi
uzun zamandır hasretini çektiğim tenin gibi kokmakta
İstanbul'un yakılıp yıkılıp işgal edilmiş köşeleri.
Artık sen de pir'sin, sultan'sın
Mayakovski Meydanı'nda kanlı gömleğini sevinçle,
pankart diye açansın!

Biz seninle bir ekinoksuz;
onunki tabureye değedursun.
Halkın ayakları değişiyor denize!

(Varlık 1130, Kasım 2001)

19 - Bayram BALCI (?)

Mehmet H. Doğan'ın hazırladığı ilk *Adam 1993 Şiir Yıllığı*'nda rastladım Balcı'ya. 'Atsızkarıncada Ölümü Aşkın' şiiriyle ilgimi çekmiş, sonraki yıllarda dergilerde adını aradığım bir şair olmuştu.

Bayram Balcı, şiirlerini emanetçiye bırakmış gibi davrandı yıllar yılı, ya da çırpıştırma dediğimiz şiirler yazdı, okunup geçildi. Son iki yıldır iyi şiirler yazıp daha çok dikkat çekmeye başladı.

Bu yıl çok görev alıp daha çok dergide göründü. Düzyazılar yazdı. Şiirinde korkusuzlaştı.

Doğum tarihini utanıp saklayan ilk şair değil Balcı! Yoksa yaşı çok mu ileri? İlk kitabının içinde çok aradım kendisiyle ilgili bir satır.

Okuyucusuna kapalı olmayı yenemeyen bir şair; onlarla nasıl bağ / köprü kurar, nasıl?

Bayram Balcı, 1993'ten beri parantez'in içini dolduramadı. Kusuru bizde değil, akıl verici arkadaşlarında, kendinde arasın!

BANA ÖLÜM BİLE FAZLA

benim şair babam hiç şiir yazmadı
mükerrer bir haber gibi soluyor ömür
parlıyor kav yakıyor çıra kendini
hakediyoruz yalanı belki günahı bile

trafik ışıklarına takılıyor aşklar
kıymetsiz günlerdir yaşadıklarımız
soğuruyor yeryüzünü insan
sabahın kenarında kuruyor kan

işareti verecek olan kim baba
nerede son sözü söyleyecek asi
kavmimizin bilindiği nereden belli
kim gösterecek olması gerekeni

benim babam emekli bir işçi
bildiği tek şiirle vuracak
yaşamak bildiğimiz nasıra hançerini
canı kemiren acı dinecek
anlatmıyor çünkü bizi
hiçbir din ve kitap ve gelecek

baba bana artık ölüm bile fazla

(Defter 44, Yaz 2001)

KAYIP ÖMÜR

nedir sebepsiz çoğalan azalan dağılan
her şeyi hiçbir şeye katan zaman
kimdir ecel teriyle kapıları çalan
kaç yalnızlığı var insanın kaçabileceği

aynanın kırığından sızıyor günışığı
uyandığı sabah kadardır ömrü insanın

günahlarım kibleyi gösteriyor
ölüm ayakuçlarımdan başlıyor çürümeye
çekilmiş kınından bir kez zehir
sustum işte bağırtılarınız arasından
iniyor şiir hayata

ağzımı açıyorum hohluyorum
boğuluyor sayfiye balıklar havuzda
harlanıyor melhemsiz yara
buğulu havada buz tutan su
çözülüyor avucumda
çürüyor buzlukta cenin
lehim eriyor içimde

verdiğim bütün zararı karşıyorum hayat
ne kârım var ne de ziyandayım
iniyor işte şiir yeryüzüne

(Edebiyat ve Eleştiri 53, Ocak - Şubat 2001)

20 - Yılmaz ARSLAN (1968)

Poetik'us dergisinden sonra Yılmaz'ın birkaç yıl süren toplama, derme çatma, yığma diyebileceğimiz bir silik şiir dönemi oldu! Dur bakalım dedik, ama o, bu durumu çok ileriye götürdü! Aynı ay 6-7 dergide göründü. Şiir yayımlamaya doymuyor gibiydi. Yazmaktan okumaya zaman bulamadığını yazdık, uyardık. Neyse biraz duruldu, eski hatalarını tekrarlamıyor artık.

Biz de Yılmaz Arslan şiirini bir adım öne çıkardık.

Bence Arslan, dergiler için şiir yazmasın, kendi gereksinimi için yazsın. Şiire hiç ara vermesin, zorlansa da şiirini yazsın, bırakmasın! Bekletsin hatalarını görmek için. Okuduğunu unutsun... Çünkü (bilmeden belleği okuduklarını kusuyor) bilinçsizce onun bunun dizelerine zaman zaman sarkıntılık ediyor! Ya da o kadar bilinen imgelerle yazıyor ki, kişiliğiz oluyor şiiri. Bu, önemli bir kusur sayılabilir! Biliyorum, bu durumu inkâr edecek Yılmaz! Ama şunu bilsin ki, iki yıl onu bu nedenlerle, istesem de okuyamadım.

Arslan'ın naturasında şair kumaşı var, bu büyük bir nimet. Kadrini bilip sabırla üretmeli şiirini.

2001 yılı içinde Hera Yayınları'ndan Yılmaz Arslan'ın yeni şiir kitabı *Sedir Ağacı (Çocukluğun Bahçesindeki Sedir Ağacına Övgü)* adıyla yayımlandı.

SAAT KULESİ'NİN ALTI'NDAYIM

"Su donar avucunda bir yalnızın"
Metin Eloğlu

Kalkerin çılgılığı bu; ne yağmur, ne yalaz!
büyüyor sevincin yoncaları, kırlangıçlar bembeyaz
ağdı bedenimden haz, dudaklarımda yaban kekik
söylerim şarkımı aynalara: "Hâlâ kar mı oralar, daha gelmedi mi
[yaz?]"

Bach dinledim olmadı. Mahler'i çoktan geçtim
tuttum maviye boyadım sesimi : Bak! bizi çağırıyor kuşkonmaz

Anılar mı demiştin. Çekmecede kilitli, sararmış mektuplarda
koku tüketilmiş parfümde, serçe parmağımdaki yüzükte
çocuklara anlattım onları, bitmedi, bir de gencecik kızlara
süretim soldu, silindi gözlerim; gör! Kalbim yine hüzünde

İçimde koca bi'gül mavisini, soluğumda İstanbul
Saat Kulesi'nin altı'ndayım : Aylardan yağmur, ince mevsim
işte şehrâyin vakti Yahya Kemal denizlerinin;
bir deniz anasıym şimdiki; açılıp kapanıyorum kederlerime...
satarım dünyayı portakal kokusuna, bir de sana!
küçücük bir "alo" : -neredesin? merhaba!
demesen de sevgili - bilemedin hiç : Daima iz'indeyim

Beş vakit sana dönük yüzüm : Şimdi kış, bir amansız perşembe
bağışla! Seni sevmekten başka : Haram kıldım herşeyi,
(ben gibi bir kendime!

(Bahçe 24, İlyaz 2001)

KUZEYDEKİ AŞK YILDIZI

"Beni rüyana zerker"
Hüseyin Ferhad

Zaman'a dönüp eski aşkları
susmanın erdemiyle ağlıyor o büyük sular.
derin sızdır gönlümde dağılan ateş
şimdi pul pul dökülüyor içimdeki yıldızlar...

Yitik bir gençliği soluyor akşam
ve odalarda karanlık ve ricatsız rüyalar...
varsak kapılarına, açmazlar mı sırlarını
halimize bakıp bakıp, Kuzeydeki Aşk Yıldızı'na
yeni bir yüz arayan sedef gözlü çocuklar!

Uzayan şarkılar, yeniliyor gözlerimize;
solgun defterlerde kırık dökük hatıralar...
deli gülüşlerle altüst oluyor tarihin sayfaları,
ne yana dönsek, yaranlanmış kuğular...

(Güzeli Yazılar 8, Ocak - Şubat 2001)

21 - Didem MADAK (1970)

"Heceleme beni artık Allah'ım
Bırak okunaksız kalayım
Kaderimin hepsi pek iyi olmasın varsın"

Türk şiirinin şanslılarından biri Madak. Bu sözleri şiir yazmada süreklilik sağlaması ve ısrarcı olması kaydıyla söylüyorum. Yoksa, güzel teşebbüs olarak kalmaya mahkûm olur. Çünkü Didem, yazdığı kadar değil, daha büyük!

KALBİMİN EN DOĞUSUNDA

Aşkın kanununu tahsil etmiştim kalbimin en doğusunda
İçimde yağmur duasına çıkmış birkaç köy
Birkaç köy sular altında
Kalbimin doğusu,
Her resme güneş çizen bir çocuktu.
Gam yükünün kervanları yürürdü dudaklarımda
Kavruk ve çatlağı dudaklarımla toprakları
Ölümün ötesinde bir köy vardı
Orda, uzakta, kalbimin en doğusunda
Şimdi bana yalnızca
Dertli türkülere duyduğum karşılıksız aşk kaldı

Güzel beyaz bir tay doğururdu her sene hafızam
Yorgundu oysa
Durmadan, durmadan hatırlamaya koştuktan.

Kalbimin doğusunda bir yalan dünya vardı.
Okyanusları mavi olmayan.
Benim için hayat,
Kalbi kalpazanlıktan kırk sene yatmış çıkmış bir adamdı.
Geçmişim acıyor şimdi, yalnız benim değil
Benim ülkemin geçmişi de acıyor mesela.
Bilirdim oysa ilk badem ağaçları çiçek açar baharda.
Bilirdim çiçek satan çingene kızlarını
Onlar bütün şimdileri, bütün zamanlara
Bir gül parasına satardı.
Oğlan kıza bir gül alsa
Bilirdim odur en kırmızı zaman.
Adına aşk diyorlardı
Kalbimin doğusunda bir yalan dünya vardı.

Kim bir şairi kırsa
Şair gider uzun bir dizeyi kırar mesela
Bilirim kim dokunsa şiire
Eline bir kıymık saplanacak.
Bilirim kırılmış dizeleri tamir etmez zaman
Yorgunum oysa
Durmadan kendime bir tunç ayak aramaktan.

Aşkın kanununu tahsil etmiştim kalbimin en doğusunda
Boş salıncaklar gibi gıcırdayarak konuştum karanlıkta
Kediler gibi mırıldanarak.
Alkolden bir denize bıraktım kalbimi
Kırmızı bir sandal gibi
Arka sokaklarda sarhoş konuştum karanlıkta
Avuçlarımla konuştum
Allah büyüktür diyen insanlar gibi.
Kedi dili büsküvilerinin bir pastayla konuşması gibi
Yumuşak ve kremalı konuştum onunla.
Boynumda leylaklar açardı baharda
Mor ve pembe konuştum karanlıkta
Gece açılıp gündüz kapanan bir parantezdim
Sözler vardı içimde işe yaramayan
Sözlerle konuştum karanlıkla...
Önce söz yoktu kalbimin en doğusunda
Sözler...
Bir yağlı urgandı acıyı boğmaya yarayan

(Öküz 6, Haziran 2001)

22 - Özlem Tezcan DERTSİZ (1972)

Rivayet ederler ki Özlem Bursa'daymış! Biz daha devletli yüzünü görmedik! Oysa Bursa iki karış yer.

Gençlerin eskiye özlemi bir başka oluyor. Özlem Tezcan Dertsiz gibi! Onlar, yakın geçmişten iyi anılarla söz ediyorlarsa; "Yandı gitti keten helvam" deyiver gitsin! Demek ki çok büyük bir hızla yozlaşıyoruz, aman dikkat, sürat felakettir.

AY LEKESİ

yüzümde ay lekesi, elimde çiğdem
bir gece kaçışı
düzenli tülde, isli perdeden
çözemediğim düğümleri
kesiyorum bir bir
şapka çıkarırdık eskiden, aşka girerken...

garson! şöyle gemlenmemiş bir İstanbul düşü
başboş atlar mı, onlar benimdi
gerçeğin şah deddiği
köşeden geliyorum
demini alamamış sözlerimizde
şehir yorgun, hüzün serindi...

dizginleri bıraktığım yerde dinginlik,
bu kaçınıcı saksı
penceresi yitik
kalbimde ay lekesi, yüzümde çiğdem
fırlayan en ince tel
toz tutmuş mandolinden.

(Akatalpa 17, Mayıs 2001)

YOL HARİTASI

elmayı koparıırken dalını gücendirmiş
işliyor, acımasız bağ makası bu şehrin
sağım solum sobe surların aynasında
eski düzlere iki beden büyüğüm
keşke fark etmeseydim korkarım
korkarım ah büyüdüm.

ateşçiydim önceden söz nargilesine
söndüm, ustasını utandıran bir sönüş
çokluğumu bitiriyor papatyasızlık
süstüm bahçeye ansızın sustum
hiç okşanmamış sardunyanın yanında
çıt çıkarmadı ayrılık

kirliyse yol haritası kaç kere gidilmiştir?
söylediklerimden pişmanım
söylemediklerimden
kaç kişi duyar yağmurun dindiğini?
kuşatmada çöller, küller, güç yemek tarifleri
kurtuluştur, sığınmadır bilenler bilir
gökyüzünde,
şiirlerin gen haritası gizlidir.

(Bahçe 26, Sonyaz 2001)

23 - Onur CAYMAZ (1977)

Onur Caymaz, geçen yıldan bu yana tiryakisi olduğum şiirler yazıyor! Dergilerde aradığım şair oldu. Sağ olsun, 2001 yılı içinde epey dergide şiirleri yayımlandı, zevkle izledim. Arada çürük yumurta şiirleri de vardı!

Onur, o şiirlerini unutsun, sonradan araştırmacılar nasıl olsa bulur, merak etmesin. Her yazdığını da matah sanmasın!

Onur, günlük tadında şiirler yazıyor, bu da şiirine yeni bir tat katıyor. 'Çiçek Borsası' bu söylediğim şiirlerden.

ÇİÇEK BORSASI

beni düşünürsen çiçek olursun kim bilir ne
ellerime bir bir yapraklarını döktüğün
yalın ayak yıldız çıplak yaz balkonları
hayal okulunun sessiz günleri kabı yırtık bir cilt
86-87 yıllığında, kim bilir neydi adı
bir cilt ki sivilceli azıcık kuru
"ossaat şiiri bırakıyorsun sen" denilen çocuk
adı neydi unutuyorum işte o dün akşam şiire başladı

86-87 mezunlarından orta dereceyle diyelim ki
adı Fikret Şişli'de Hanımefendi sokakta pencere önleri
annesi çamaşıra gider gelirdi Kınalıada'ya
- sabahları ada vapurunda bir yorgun Sincan'lı -
parasını alır kaçardı ah deli oğlu yatılı bir hüznün
kocaman güz sarısı, sarı demek yıllar demek
süreya sinemasındaki bütün filmler cumartesi
bütün derslere bir kelebek gibi pencereden girmek

değerinden eksigi bozdurulmuş söz altınları
anne bilezikleri ilk kitabın basımı için köstekli saat
eve varan yokuşu eylül serininde yürümek
yoğurt ekmek ahşap bir deniz kokusu gözlerinde
diyelim fikret bir kıızı çok sevmiş olsun kız da onu
bir de geçim derdi, bir de hâlâ rüzgâra karı şan
ince kırmızı iplikleri bir sarhoş atkısının ah Fikret
"atın bunu sobada iyi yanar" dedikleri kitabın
arasında bahardan bir erik dalıyla şimdi bende

bir de hâlâ raflarda şair resimleri, yorgun bir yüz
belli olmasın diye uğraşılın kötü bir boyun tiki,
şarkılarda gri hoparlör şarkılarda belediye parkları
tahviller senetler dövizler kuşatırken dört yandan camları
camlarımda inadına aşklarda inadına bir kitap çok eski
seni düşünürken inadına bir çiçek borsası...

(Adam Sanat 189, Ekim 2001)

TARİHİ ROMA'N

sakallarını ters almış gece yıldızlar binlerce ergenlik
bir kral mı devrilir bir tanrı mı gömleği dağlara asılı
yıldızlar kemiklerime dek binlerce derin kesik
giderken boş bıraktığın oda roma yangını

hüzünlü bir gırnata eski manitanın düğününde
çıplak ayaklı roman çocuklar içimde telve yüzlü
uç vakte kadar yine yol görünür ay doğar yine
yatanın ömür boyu cenabet kaldığı bir çingene

dağınık bahçelerim ayılı denizlerim yatağına sermaye
ah ipek mendilim benim tarçınlı şekerim mapushane şiirim
okuduğun romanda bıraktığın ipim kaldığın yere
ne zaman sizi çeksem binlerce kuşun çıktığı o resim

yine karışık işte bu belirsiz imgelerde
üstüne kapattığın sayfa ol ip teninde gezinsin
çingeneyse bil ki zamanın ucundayım ama
içim alev alev bir romaysa neron sensin

(Uç 10,2001/1)

24 - Can Bahadır YÜCE (1981)

1999 yılı Yaşar Nabi Nayır Gençlik Şiir Ödülü'nü alan Can Bahadır Yüce, o gün 18 yaşındaydı.

Ben, edebiyatta harika çocuklara inanmam. Herkes gibi, gençlik duyarlılığıyla yazan Can'ı okuyup izledim. Çok da umutlu değildim. Ama Bahadır beni yanılttı. Önce ilk kitabı *Yaslı Mızıka*'yı çıkardı. Kitabında olgun şiirler var! Şaşırdım, dur bakalım diyerek yanıma payı bıraktım! Şimdi görüyorum ki dergilerde çıkan şiirleri, iyi şeyler. Güzeli, Can'da bocalama diye bir şey yok!

Ağır ağır, sağlam bir şair geliyor, açılın...

KAPI

bulutların içinden bir kapı görünür
şimdi yanlış odalara dolar kum,
artık atı başka ovalara sür;
geldi, geçti bir yalnızlık olduğum

aşklar belki çıkar gider kapıdan,
sesim eksik sanki epey zamandır
uzakta bir bulut gibi dururum
orada bir kadının susmasına rastlanır
nedir odaları böyle az akan
derim ki: kalbim bahçelerle bağlanır

bir kapı görünür tutuşmuş kâğıtlardan
bir unutmak başlar, gerisi kalır
sonra doğar birisi yeni acılar için
başka bir şehirde, başka bir can bahadır

(Varlık 1130, Kasım 2001)

25 - Gonca ÖZMEN (1982)

1997 Yaşar Nabi Nayır Şiir Gençlik Ödülü'nde dikkate değer bulundu, 1999 yılında Ali Rıza Ertan, 2000 yılında Orhon Murat Arıburnu ödülleri aldı.

Özmen, kadınlığın sorunlarını izleğine alıp üzerine giden bir şair kimliğinde benim için. İlk şiir kitabı *Kuytumda* adını taşıyor. Bence Hüseyin Alemdar'ın Gonca'yı erken fark etmesi çok yerindeydi ve şiirimiz için kazanç oldu.

Gonca Özmen, korkusuz olduğu için, bize "Şimdiki süreçte boyaları dökük bir ranzanın üst katında uyuyan düşlerinden" sıyrılınca neler duyuracak neler!

SANKİ YOKUM

Beni böyle uzun sev
Gölü delirt, tutuştur suyun kanını
Gitmenin hüznünü yalanlayan kuşlar bul

Bir küflü yorgunluk, zamansız bir deniz
Kaldı gecenin kasıklarında
Yağmurun ağzı özlem, rengi yırtık
Dilim yabancı tüm tatların
Hem varım, sanki yokum

Beni böyle ıslak sev
Gövde olduğun düş yenilesin dudaklarını
O zaman yazar tarih
Uçan bir gölün çılgınlığını da
Şimdi acıtan sesi bir menekşenin

Çünkü sussak, saldırgan bir pıhtı olacak akşam
Sadece gölgem kalacak aşklarda
İntiharı düşünecek mezar taşları, yılğın
Neden her garda o adam
Yırtıp geçecek kadınlığı mı?

(Adam Sanat 180, Ocak 2001)